

נאמן בית-אשדות

כבר חלפה שנה, מאז הלך מאתנו לעולמו, תוך מיתת-נשיקה, חברנו היקר יעקב ענבי ז"ל. קשים במיוחד היו החדשים מאז מלחמת יום-הכיפורים וכל הכרוך בהם. עם כל זאת, בלתי נשכחת דמותו בחברתנו, כנאמן בית-אשדות.

למעלה מ-40 שנה חי יעקב ופעל בתוכנו — בכל עבודה, בנהריים בבנין, במספוא, במדגה, בחצר ובשנים האחרונות בלול. עם זה רוב שנותיו נשא בעול הפעולות הציבורית בהגנה בבית ובאיזור, הרבה שנים כחבר מזכירות, בריכוז משק ועניני העבודה ובשנים האחרונות בועדת החברה ובענין עליית יהודי בריה"מ.

איפיינה אותו ההזדהות עם המשק, בכל אשר נעשה בו ועם חיי החברה וכל הנעשה בו. מעורבות של אחריות ונשיאה בעול במשך שנים ארוכות. אפור-משהו כלפי חוץ, בביטוי — גם הלחם הוא אפור — רגיש ואיתן בדאגתו ומסירותו לביתנו הקיבוצי. לפעמים, עד כדי אי-נוחיות בהזדהות הכנה, הקיבוץ — זה אנו.

היתה בו, בחברנו יעקב ז"ל שרשיות ראשונית של הזדהות עם הארץ וצרכיה, עם הנוף, עם תנועת העבודה, עם ביתנו וכל אשר עובר עליו ודרוש להם ליציבותם ולהתפתחותם. מעמודי התווך היה בחברתנו, מן המסורים, הערים והנאמנים. בונה ונאמן בית אשדות. יהי זכרו ברוך.

ישעיהו